

[Aksel Larsen.]

bolig, bør loven administreres eller kunne administreres sådan, at dette formål sker fyldest. Det er ikke sket fyldest, efter at loven er trådt i kraft, det foreligger der tilstrækkelig dokumentation for. Det er også blevet belyst under debatten i går, og jeg har i det omfang, mine evner rækker, søgt at belyse det i min fremsættelsestale. Jeg er imidlertid klar over, at loven ikke er anvendt sådan, som den efter sin formålsparagraf burde anvendes. Det kan skyldes, at boligministeren ikke har været myndig nok til at anvende loven. Det kan også skyldes, at bemyndigelsesparagraffen i loven, § 2, ikke giver boligministeren tilstrækkelig bemyndigelse.

Jeg kan ikke granske hjerte og nyrer hos den højtærede boligminister så lidt som hos regeringen i en sådan grad, at jeg kan vide, hvad der er årsagen; men jeg ved i hvert fald, at hvis man giver boligministeren en mere utvetydig og langfristet bemyndigelse, må der være en mulighed for, ja, sikkerhed for, at boligloven vil blive administreret bedre i fremtiden end hidtil.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen siger, at han kan ikke se, at der skal sættes ind dér, hvor jeg vil gøre det, for hvis loven overhovedet skal ændres, skal den ændres langt mere. Ja, man kan jo altid mene, at alting skal ændres, så det bliver 100 pct. godt i alle retninger, men lad os nu i den situation, vi befinder os i, begynde med noget af det væsentlige, og noget af det væsentlige er for mig bemyndigelsen i loven. Bestemmelsen, lovens § 2, stk. 3, lyder sådan:

„Boligministeren kan fastsætte tidsfrister for det støttede byggeris påbegyndelse og gennemførelse. Boligministeren bemyndiges i øvrigt til at træffe midlertidige foranstaltninger til regulering af bygge- og anlægsvirksomheden, herunder nedrivning af bygninger.“

Ja, jeg kan ikke sige andet, end at denne bestemmelse er alt for uklart og vagt formuleret, bl. a. fordi der i det samme stykke i paragraffen tales om fastsættelse af tidsfrister for det støttede byggeri. Derimod er der ikke tale om fastsættelse af tidsfrister for det ustøttede byggeri. Desuden tales der i bestemmelserne i stk. 3 kun om

midlertidige foranstaltninger. Man må være klar over, at effektive foranstaltninger inden for byggeriet må have en langvarig karakter, og man kan ikke nøjes med midlertidige foranstaltninger. Hertil kommer, at bemyndigelsen ikke direkte sigter på det væsentlige punkt: at kunne stille ultimative krav til den private sektor af boligbyggeriet for at få også denne sektor til at medvirke til opfyldelse af lovens formål i stedet for at modvirke opfyldelsen af lovens formål, hvilket sidste jo sker i praksis.

Fordi der er disse mangler ved bemyndigelsesbestemmelsen i § 2, stk. 3, finder jeg, at den bør laves om, og kunne man ikke se det, da man vedtog loven i december 1958, så må jeg regne med, at man er i stand til at se det i dag. Regeringen må vel også være i stand til at se det, når den må gribe til den ekstraordinære panikforanstaltning at dekretere byggestop, og derfor kan jeg naturligvis ikke trække mit forslag tilbage, men henstiller derimod, at det bliver hurtigt og velvilligt behandlet, og at loven bliver ændret som af mig foreslået.

Lad mig ved samme lejlighed tillade mig at stille et spørgsmål til den højtærede økonomiminister, som sikkert vil være i stand til at besvare det på den fraværende boligministers vegne.

I lov om boligbyggeri § 20, stk. 3, står der:

„Til indretning af lejligheder i det sociale byggeri for den mindstbemidlede del af befolkningen kan boligministeren yde statstilskud omfattende højst 2 000 lejligheder årligt. Statstilskuddet kan i forbindelse med tilskud fra en kommune og foretagendet højst udgøre 35 pct. af værdien . . .“

Jeg vil meget gerne have at vide, om disse 2 000 lejligheder er blevet bygget eller sat i værk i det år, der er forløbet. Der står i loven, at boligministeren har bemyndigelse til at yde dette tilskud. Jeg håber, at boligministeren har udnyttet denne bemyndigelse til 100 pct., men jeg vil gerne have oplysninger om det fra den højtærede økonomiminister, der repræsenterer boligministeren her i debatten.

Med disse ord vil jeg endnu en gang anbefale mit forslag til lovændring til vedtagelse her i tinget, og jeg håber, at det sker snart.